

Steen Folke (VS):

Forhistorien bag denne anden behandling er nok så interessant. Det, der er sket, er jo, at den socialdemokratiske regering for at imødekomme den borgerlige kritik af styrelsesloven som i så mange andre sager har fremlagt forslag, der skulle imødekomme denne kritik, og det skete med lovforslaget om ændring af styrelsesloven, som blev fremsat i efteråret.

Efter en kortvarig debat, hvori mange repræsentanter for de uddannelsesinstitutioner, som styres under loven, havde givet udtryk for, at det var et helt tåbeligt forslag, regeringen var kommet frem med, både uadministrerbart og på anden måde, politisk osv., aldeles uhensigtsmæssigt, fandt man ud af, at det måtte hellere anbringes i syltekrukken, og det var da meget fornuftigt.

Så går der $\frac{1}{2}$ år eller noget i den retning, hvor ingen hører mere til det lovforslag, og alle regner med, at der ikke skal ske mere i denne samling. Men for en halv snes dage siden kommer det pludselig på bordet igen, bliver halet op af syltekrukken, og så er der nogen, der mener, at nu skal man haste nogle af de ændringer igennem her, lige inden folketinget slutter sin samling.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at den udvalgsbehandling, der har været af de dele af det oprindelige lovforslag, som nu skal til realitetsafgørelse her, har været en farce, mindre kan ikke karakterisere det. Hvad der har været af reelt arbejde med de ændringsforslag, der ligger her, kan jeg ikke vide noget om, det er i hvert fald ikke foregået i undervisningsudvalget, det er aldeles sikkert. En gang imellem er vi blevet sammenkaldt til korte møder og har undertiden fået stukket et stykke papir i hånden og har så ved næste korte møde fået trukket det tilbage igen og fået et nyt stykke papir i hånden med nogle nye udformninger af ændringsforslagene. Det har været umuligt at få nogen realitetsdrøftelse af, hvad det gik ud på, hvad forskellen på disse forskellige varianter af forslag egentlig var. Det har været helt klart, at man ikke sigtede efter nogen form for realitetsbehandling i udvalget. Dette, mener jeg, fortjener at komme frem.

Der må være andre, måske fru Gerda Møller eller fru Tove Nielsen, som eventuelt kan

redegøre for, hvad der egentlig er foregået, hvordan dette forslag egentlig er kommet frem igen, og hvad der egentlig ligger bag de ændringsforslag, der pludselig er kommet på bordet, og som vi ikke har kunnet få realitetsbehandlet i undervisningsudvalget.

Man kan måske nok gisne en lille smule om baggrunden for, at det nu jager så forskrækkeligt med at få gennemført disse ting. Der er jo ingen tvivl om, at en organisation, en fuldkommen latterlig papirorganisation, ved navn Moderate Studenter, eller også har den taget navneforandring til STS, har en finger med i spillet her, en organisation, hvis eneste eksistensberettigelse er, at den bliver heftigt støttet af en stribe borgerlige partier herinde; blandt studenterne har den en helt latterlig lille ligegyldig opbakning. Den eksisterer i hovedsagen kun på papiret, har ganske enkelte repræsentanter rundt omkring på universiteterne, men herinde har den sandelig opbakning af en helt, helt anden styrke, og det er selvfølgelig det, der er den egentlige baggrund for, at vi nu skal have disse forslag igennem.

Vi mener ikke, at den foreslåede valgmetode på nogen måde er sagligt begrundet. Teknisk fremtræder lovforslaget som en regel om, at man kun må opdele i repræsentationsområder på 3 mandater eller et antal mandater, der er deleligt med 3, og det betyder i realiteten, at muligheden for at opdele repræsentationsområder er forsvundet, da praktisk taget ingen af de eksisterende styrelsesorganer kan opdeles i områder på 3.

Men når dette sammenholdes med, at det af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at man stadig vil fastholde den St. Lagüeske metode med divisorer 1, 3, 5 og 7, så betyder det, at der bliver tale om en ekstrem favorisering af mindretal, og det er naturligvis ikke noget tilfælde.

Det var det, fru Tove Nielsen omtalte som en virkelig demokratisk valgmetode, og jeg tror, hun sagde udtrykkelig, at mindretal fik mandater i forhold til det antal stemmer, de får. Men det passer ikke, og jeg går ud fra, at fru Tove Nielsen også godt ved, at det ikke passer, at det bare er noget, hun siger fra talerstolen, for det er helt klart, at det passer ikke. Der er tale om en meget kraftig favorisering af mindretal.

Det forsvaret, man kunne have for at anvende metoden, altså dennesammenknytning